

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 2C/12/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5111230566
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Rybárik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5111230566.19

Rozhodnutie

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom JUDr. Jánom Rybárikom, v právnej veci navrhovateľa: O. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. č. XX, R., právne zastúpený: MST PARTNERS, s.r.o., advokátska kancelária, Laurinská 3, Bratislava, proti odporcovi: V. G., nar. XX.X.XXXX, bytom M. O. XXX/XX, R., právne zastúpený: Advokátskou kanceláriou V4 JURISTIC group s.r.o., so sídlom Furdekova 16, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 50192202, pracovisko Kysucká cesta 8405/16C, Žilina, o návrhu navrhovateľa o zaplatenie 4.500 eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je povinný uhradiť navrhovateľovi 4.500 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,025% denne z dlžnej sumy od 15.9.2011 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 2.716,13 eur na účet právneho zástupcu MST PARTNERS, s.r.o., vedený v ČSOB č.ú.: IBAN: SK08 XXXX XXX XXXX XXXX XXXX, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zaplatenia 4.500 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,025% denne z dlžnej sumy od 15.9.2011 do zaplatenia a žiadal zaplatiť aj trovy konania vo výške stanovenej súdom, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Svoj písomný návrh odôvodnil tým, že na základe ponuky odporcu získať podiel na realizácii projektu dodávky zabezpečovacieho systému pre SSE a.s., ktorý sa mal realizovať počas mesiacov január a február 2011, vložil dňa 20.12.2010 v prospech účtu odporcu čiastku 4.500 eur. Túto mal odporca použiť na zakúpenie kamier Mobotix. Pretože ani ku dňu 1.6.2011 neposkytol odporca navrhovateľovi ponúknuté finančné plnenie a odporca ústnu požiadavku navrhovateľa vrátiť 4.500 eur ignoroval, začal sa vyhýbať kontaktu s navrhovateľom, obrátil sa so žalobou na súd. Ešte pred podaním návrhu na súd dňa 9.9.2011 doručoval odporcovi výzvu na vrátenie finančnej čiastky.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz pod č.k. 8Ro/275/2011-7 dňa 28.11.2011. Platobným rozkazom v plnom rozsahu návrhu navrhovateľa vyhovel. Proti tomuto platobnému rozkazu podal v zákonnej lehote odporca odpor. V písomnom odpore uviedol, že všetky finančné prostriedky vrátil navrhovateľovi. Priznal, že v tom čase jeho budúci spoločník - navrhovateľ ho požiadal o možnosť, aby mohol vložiť, preposlať finančné prostriedky vo výške 4.500 eur na jeho účet, pretože v tom čase údajne nedisponoval žiadnym bankovým účtom. Keďže v tom období trávili spolu veľa času, spoločne naplánovali a uskutočnili aj založenie spoločnosti Byte s.r.o., súhlasil s tým, aby finančné prostriedky navrhovateľa boli vložené na jeho súkromný účet. Po tom, ako ho navrhovateľ požiadal o vrátenie finančných prostriedkov, tieto mu v plnom rozsahu vrátil. Najskôr navštívili pobočku banky VÚB, kde na prepážke vybral hotovosť v sume 3.500 eur. Neskôr z bankomatu vybral 550 eur. Nasledujúci deň vybral ešte z účtu, resp. z bankomatu ďalších 350 eur. Poprel však, že by finančné prostriedky boli poukázané na jeho účet z toho dôvodu, že tieto mali byť použité na zakúpenie zariadení - kamier Mobotix.

Na tomto mieste tunajší súd podotýka, že v tejto veci už raz rozhodol rozsudkom 2C/12/2012-84 dňa 4.10.2012. Týmto rozsudkom súd návrh navrhovateľa zamietol.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal navrhovateľ odvolanie, ktorý vo svojom písomnom odvolaní uviedol, že žiada krajský súd, aby bol rozsudok okresného súdu zrušený, resp., aby bolo rozhodnuté na základe dôkazov v jeho prospech.

Krajský súd v Žiline uznesením 9Co/465/2012 - 123 dňa 30.4.2013 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Z tohto rozhodnutia súdu nepochybne vyplýva, že: „Odporca nepoprel, že uvedená suma na jeho účet bola vložená, avšak tvrdil, že finančné prostriedky navrhovateľovi vrátil.. Toto tvrdenie odporcu malo byť preukázané výpisom z účtu, čím preukazoval vrátenie finančných prostriedkov. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností zaťažuje toho účastníka, ktorý tieto skutočnosti tvrdí a vyvodzuje z nich pre seba priaznivé právne dôsledky“.

Ďalej krajský súd sa zaoberal aj so samotným výpisom z účtu odporcu. Krajský súd pripomenul prvostupňovému súdu, že samotný písomný výpis z účtu odporcu, že vyberal finančné prostriedky nepreukazuje, že tieto skutočne navrhovateľovi aj odovzdal.

Ďalej krajský súd uviedol, že je na odporcovi, aby preukázal, že finančné prostriedky vložené na jeho účet v celej výške vrátil navrhovateľovi. Poukázal na dôkazné bremeno preukázať vrátenie týchto finančných prostriedkov.

Následne okresný súd opätovne vykonal dokazovanie, a to výsluchom účastníkov konania, resp. ich právnych zástupcov, oboznámil sa s vkladom v hotovosti, výzvou na vrátenie finančnej čiastky, platobným rozkazom, pohybmi na účte, trestným oznámením navrhovateľa, potvrdením VÚB, rámcovou zmluvou o budúcej spolupráci, uznesením Krajského súdu v Žiline 9Co/465/2012 a zistil nasledovné:

Po tom, ako krajský súd svojím uznesením zrušil rozsudok Okresného súdu v Žiline, tento v rámci jeho intencií a jeho upozornení konal a konštatuje nasledovné:

Podľa vyjadrenia navrhovateľa, tento mal poskytnúť finančné prostriedky vo výške 4.500 eur pre odporcu, ktorý mal zakúpiť kamery Mobotix pre Slovenské elektrárne. Na tomto tvrdení zotrval aj vo svojej výpovedi na pojednávaní. Neskôr však svoju výpoveď pozmenil, tvrdil, že dňa 20.12.2010 vložil na účet odporcu uvedenú čiastku, a to z toho dôvodu, že sa bude podieľať na aktivitách odporcu a táto čiastka bude potom neskôr zhodnotená. Mala byť zhodnotená na sumu 12.800 eur. Finančné prostriedky si požičal od svojho otca a jednalo sa o to, že prostriedky budú poukázané na účet odporcovi a tieto budú potom následne zhodnotené a vrátené. Zistil však, že vložené finančné prostriedky neboli žiadnym spôsobom zhodnotené, a preto sa domáhal ich vrátenia. Do dnešného dňa však nedostal z poskytnutej finančnej čiastky žiadnu protihodnotu.

Vyjadril sa aj k tvrdeniam odporcu, že tento mu všetky finančné prostriedky vrátil. Pokým by mu chcel tieto prostriedky odporca vrátiť, tak by to urobil naraz v banke. Poukázal na to, že najskôr odporca mal vybrať z banky 3.500 eur a potom neskôr z bankomatu ostatné finančné prostriedky, čo je nelogické. Výpoveď odporcu považoval za účelovú.

Naopak odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu zotrval na svojich výpovediach z predošlých pojednávaní.

Na tomto mieste musí súd podotknúť, že čo sa týka vyjadrení navrhovateľa a odporcu, postupoval a píše odôvodnenie tohto rozsudku aj na základe už predtým podaných vyjadrení. Bol to odporca, ktorý tvrdil, že výbery a vrátenie finančných prostriedkov riadne uskutočnil a finančné prostriedky navrhovateľovi vrátil. Bránil sa tým, že na prepážke v banke mu bolo v konkrétny deň povedané, t.j. 21.12.2010 o 18.15 hod., že nemajú dostatok finančnej hotovosti a tieto finančné prostriedky mu mohli vydať len v sume 3.500 eur. Následne ešte z bankomatu vybral ďalších 550 eur a na ďalší deň vybral 350 eur, t.z., že navrhovateľovi vrátil všetky finančné prostriedky.

Súd dáva do pozornosti ešte aj výpoveď svedka W. G., ktorý bol vypočúvaný v tomto konaní. V krátkosti súd dáva do pozornosti túto výpoveď, kedy tento na pojednávaní uviedol, že o pôžičke medzi jeho synom (svedok je otcom odporcu) a navrhovateľom vôbec netušil. Spolupráca s jeho synom a navrhovateľom vznikla v čase, keď pracoval ako riaditeľ pobočky firmy Y.. V tom čase získali zákazku na výrobu

niektorých komponentov v Slovenských elektrárňach. Chcel pomôcť navrhovateľovi a svojmu synovi, aby vstúpili do obchodného podielu a aby nejakým spôsobom pomohli spoločnosti Y. a samozrejme aj sebe. Zaoberali sa predajom počítačov a rôznych softvérov. V roku 2011, založili spoločnú firmu Byte. Súd dáva do pozornosti, že výpoveď svedka bola plne zaznamenaná v tomto súdnom spore aj v rozsudku, ktorý bol zrušený.

Ďalej súd vypočúval v tomto konaní aj svedka Z. G.. Táto svedkyňa v rámci pojednávania prakticky zopakovala tvrdenia svojho manžela ako svedka a uviedla, že v čase uzatvárania pôžičky mal jej syn dostatok finančných prostriedkov na to, aby mohol podnikáť, resp., aby mohol viesť firmu.

V rámci konania, ktoré prebehlo na Krajskom súde v Žiline, sa súd musel podrobne oboznamovať s listinnými dôkazmi, ktoré boli predložené a najmä s tým, čo povedal krajský súd. Krajský súd jednoznačne uviedol, že je na strane odporcu, aby preukázal dôkazné bremeno v tejto veci, aby sám preukázal, že finančné prostriedky skutočne navrhovateľovi vrátil.

V tejto súvislosti potom súd vypočúval aj svedkyňu Z. G. - matku odporcu, ktorá so svojej svedeckej výpovedi zotrvala na tom, že skutočne jej syn nemal potrebu v rozhodujúcom čase si požičiavať finančné prostriedky.

V rámci dokazovania po tom, ako krajský súd vec vrátil na tunajší súd, bol to odporca, ktorý navrhol vykonať dôkaz a to výsluchom pána Rybana, ktorý by mal ozrejmiť postup po požičiavaní finančných prostriedkov. Súd viackrát odročil pojednávanie, viackrát sa pokúšal tohto svedka v tomto konaní predvolať, aby tohto vypočul a aby tento svedok mohol vypovedať.

V rámci ďalšieho dokazovania potom súd musel vychádzať len z dôkazov, ktoré boli predložené navrhovateľom. Tento dokazoval, že požičal odporcovi 4.500 eur. Dôkazy, ktoré predložil, sa aj tunajšiemu súdu javili za ozrejmené. Na tomto mieste dáva súd do pozornosti rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, ktorý povedal, že v tejto veci je dôkazné bremeno na strane odporcu, aby tento preukázal, že finančné prostriedky navrhovateľovi vrátil. Už to súd vyššie uviedol, že vykonal dokazovanie aj v tejto veci, či finančné prostriedky boli vrátené. Bol to odporca, ktorý mal preukázať vrátenie finančných prostriedkov, pretože na ňom bolo dôkazné bremeno.

Po vykonaní dokazovania a najmä po tom, ako krajský súd v tejto veci rozhodol, súd uvádza nasledovné:

Bolo zistené, že navrhovateľ odporcovi požičal finančné prostriedky. Krajský súd uzatvoril, že je na strane odporcu, aby tento preukázal, že tieto finančné prostriedky navrhovateľovi vrátil. Odporca v rámci dokazovania sa snažil presvedčiť súd, že tieto finančné prostriedky vrátil, čo sa mu však nepodarilo preukázať. V rámci samotného konania boli vypočutí viacerí svedkovia, ktorí preukazovali nepriamo zapltenie tejto finančnej hotovosti v prospech navrhovateľa. Tieto dôkazy, ktoré boli predložené súdu, však nie sú hodnoverné a súd ich hodnotil ako nepriame. Navrhovateľ sám dokazoval, že finančné prostriedky poskytol odporcovi, no nebolo preukázané, že finančné prostriedky boli vrátené naspäť navrhovateľovi. Tunajší súd sa opätovne opiera o rozhodnutie krajského súdu, ktorý jednoznačne povedal, že okresný súd musí zisťovať toto dôkazné bremeno na strane jedného a druhého účastníka. Čo sa týka dôkazného bremena, tunajší súd musí uviesť tú vec, že odporca neuniesol dôkazné bremeno, že vrátil finančné prostriedky navrhovateľovi.

Čo sa týka právneho posúdenia, tunajší súd sa domnieva, že právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom sa opiera o ust. § 657 Obč. zákonníka, t.z., že navrhovateľ požičal finančné prostriedky odporcovi s tým, že tieto finančné prostriedky budú zhodnotené.

Záverom súd uvádza, že vzhľadom na dôkazy a ďalšie veci, ktoré boli konaním zistené, rozhodol v prospech navrhovateľa.

Ohľadom trov konania rozhodoval súd v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. Bol to navrhovateľ, ktorý bol v tomto konaní úspešný, a preto mu súd priznal aj trovy konania a trovy právneho zastúpenia. Právny zástupca navrhovateľa si vyčíslil nasledovné trovy konania:

- prevzatie a príprava právneho zastúpenia 2.10.2013 sume 161,01 eur,
- písomné podanie vo veci samej zo dňa 29.11.2013 suma 161,01 eur,

- pojednávanie dňa 9.12.2013 suma 40,25 eur,
- pojednávanie dňa 3.3.2014 suma 161,01 eur,
- pojednávanie dňa 29.1.2015 suma 40,25 eur,
- pojednávanie dňa 27.4.2015 suma 40,25 eur,
- pojednávanie dňa 31.3.2016 suma 161,01 eur,
- pojednávanie - vyhlásenie rozsudku 21.4.2016 suma 101,76 eur.

Režijný paušál v zmysle ust. § 16 ods. 3 vyhlášky je:

- pre rok 2013 - 7,81 eur,
- pre rok 2014 - 8,04 eur,
- pre rok 2015 - 8,38 eur,
- pre rok 2016 - 8,58 eur.

Výška odmeny za predmetné úkony právnej služby predstavuje sumu určenú nasledovne:

- 161,01 eur + 7,81 eur ako režijný paušál za rok 2013,
- 161,01 eur + 7,81 eur ako režijný paušál za rok 2013,
- 40,25 eur + 7,81 eur ako režijný paušál za rok 2013,
- 161,01 eur + 8,04 eur ako režijný paušál za rok 2014,
- 40,25 eur + 8,38 eur ako režijný paušál za rok 2015,
- 40,25 eur + 8,38 eur ako režijný paušál za rok 2015,
- 161,01 eur + 8,58 eur ako režijný paušál za rok 2016,
- 101,76 eur + 8,58 eur ako režijný paušál za rok 2016 + 20% DPH = 973,43 eur.

Právny zástupca navrhovateľa si uplatnil aj náhradu cestovných nákladov:

- dňa 9.12.2013 Bratislava - Žilina a späť, čo predstavuje 398 km, na motorovom vozidle TOYOTA RAV4 pri priemernej spotrebe 6,6 litra/100 km, pohonné hmoty 1,377 eur, základná náhrada za používanie motorového vozidla je 0,183 eur /km, teda 108,45 eur + 20% DPH = 130,58 eur,
- dňa 3.3.2014 Bratislava - Žilina a späť, čo predstavuje 398 km, na motorovom vozidle TOYOTA RAV4 pri priemernej spotrebe 6,6 litra/100 km, pohonné hmoty 1,356 eur, základná náhrada za používanie motorového vozidla je 0,183 eur /km, teda 108,45 eur + 20% DPH = 130,14 eur,
- dňa 29.1.2015 Bratislava - Žilina a späť, čo predstavuje 398 km, na motorovom vozidle TOYOTA RAV4 pri priemernej spotrebe 6,6 litra/100 km, pohonné hmoty 1,127 eur, základná náhrada za používanie motorového vozidla je 0,183 eur /km, teda 102,44 eur + 20% DPH = 122,93 eur,
- dňa 27.4.2015 Bratislava - Žilina a späť, čo predstavuje 398 km, na motorovom vozidle TOYOTA RAV4 pri priemernej spotrebe 6,6 litra/100 km, pohonné hmoty 1,213 eur, základná náhrada za používanie motorového vozidla je 0,183 eur /km, teda 102,44 eur + 20% DPH = 125,63 eur,
- dňa 31.3.2016 Bratislava - Žilina a späť, čo predstavuje 398 km, na motorovom vozidle TOYOTA RAV4 pri priemernej spotrebe 6,6litra/100 km, pohonné hmoty 1,010 eur, základná náhrada za používanie motorového vozidla je 0,183 eur /km, teda 96,36 eur + 20% DPH = 119,23 eur,
- dňa 21.4.2016 Bratislava - Žilina a späť, čo predstavuje 398 km, na motorovom vozidle TOYOTA RAV4 pri priemernej spotrebe 6,6 litra/100 km, pohonné hmoty 1,011 eur, základná náhrada za používanie motorového vozidla je 0,183 eur /km, teda 99,39 eur + 20% DPH = 119,27 eur.

Náhrada cestovných výdavkov spolu 747,78 eur.

V zmysle § 17 vyhlášky si uplatnil aj náhradu za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu, a to pri úkonoch právnej služby vykonaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť, a to nasledovne:

- pojednávanie dňa 9.12.2013 - 10 začatých polhodín, čiže 130,10 eur + 20% DPH = 156,12 eur,
- pojednávanie dňa 3.3.2014 - 10 začatých polhodín, čiže 134 eur + 20% DPH = 160,08 eur,
- pojednávanie dňa 29.1.2015 - 10 začatých polhodín, čiže 139,80 eur + 20% DPH = 167,76 eur,
- pojednávanie dňa 27.4.2015 - 10 začatých polhodín, čiže 139,80 eur + 20% DPH = 167,76 eur,
- pojednávanie dňa 31.3.2016 - 10 začatých polhodín, čiže 143 eur + 20% DPH = 171,6 eur,
- pojednávanie dňa 21.4.2016 - 10 začatých polhodín, čiže 143 eur + 20% DPH = 171,6 eur.

Náhrada za stratu času spolu vo výške 994,92 eur.

Celková výška odmeny za poskytnuté právne služby predstavuje sumu 973,43 eur + 747,78 eur + 994,92 eur = 2.716,13 eur.

Súd preskúmal takto vyčíslené trovy právneho zastúpenia a musel konštatovať, že tieto boli vyčíslené v zmysle príslušnej vyhlášky MS SR o odmenách a nákladoch advokátov č. 655/2004 Z.z., a preto ich priznal tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).